

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 31
Middagdienst

Broeders en zusters,

Votum

- 1 Zegengroet**
- 2 Zingen : Psalm 136 : 1 - 3**
- 3 Gebed voor de opening van het Woord**
- 4 Schriftlezing : Mattheüs 18 : 15 – 20 en Lucas 12 : 41 - 48**
- 5 Zingen : Lied 481 : 1 en 2**
- 6 Tekst : Zondag 31**
- 7 Prediking**
- 8 Zingen : Gezang 101 : 3 en 4**
- 9 Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 10 Zingen : Psalm 23 : 1 - 3**
- 11 Dankzegging en gebed**
- 12 Inzameling van de offergaven**
- 13 Slotzang : Psalm 118 : 1 en 2**
- 14 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, wat zouden jullie ervan vinden als je vader en moeder mij de sleutels van jullie aan een inbreker zouden geven? Want het gevaar is redelijk groot dat hij spullen uit jullie huis zou halen. Geregeld even de portemonnee van je vader en moeder zou plunderen. Nee, dat voelt niet goed. **[Huissleutels]** Maar als ze nu de sleutels van jullie huis aan mij zouden geven? Ik zal jullie huis niet leeghalen en ook geen geld van jullie stelen. En toch, denk ik, dat je dat niet zo fijn zou vinden, hè? Want ik hoor niet bij jullie gezin en dus hoor ik ook niet zomaar een stel sleutels van jullie huis te hebben. Of het moet al om een bepaalde reden zijn. Omdat jullie op vakantie gaan en wij dan voor jullie planten zorgen en de post voor jullie opruimen. Dan is het wat anders. Toch? En soms geven mensen ook wel een sleutels van het huis aan burens of zo, zodat ze altijd het huis in kunnen. Ook als ze hun sleutels zijn kwijt geraakt of de voordeur achter zich dicht hebben getrokken en de sleutels nog op tafel lagen. Dan ben je blij dat de burens ook de sleutel van de voordeur hebben. Maar als de burens die sleutel gaan gebruiken om zomaar bij jullie in en uit te lopen, spullen uit de kast te halen of bij jullie zomaar televisie komen kijken, dan zouden je vader en moeder de sleutel snel terug vragen. Want dat is niet de bedoeling. Want het blijft wel jullie huis. Waar je vader en moeder de baas zijn en niet de burens.

Als we vanmiddag nadenken over de sleutels van het Koninkrijk van de hemel, dan is het belangrijk om diverse elementen die ik net heb genoemd in het achterhoofd te houden. **[Thema]** **Ik bedien u het Woord van de HERE onder het volgende thema:**

Jezus Christus heeft de sleutels van het Koninkrijk van de hemel toevertrouwd aan mensen.

Het eerste waar ik met u bij stil wil staan is de **aanleiding** voor Jezus om de sleutels van dit Rijk aan mensen toe te vertrouwen. We hebben net al gezien dat het altijd een bijzondere reden heeft als iemand de sleutels van zijn huis aan een ander geeft. Zo is het ook met de sleutels van het Koninkrijk van de hemel. Christus draagt ze over in Mattheüs 16 over aan Petrus. Maar in Mattheüs 18 draagt Hij ze met soortgelijke woorden ook aan de andere apostelen over. En feitelijk ook aan de gemeente. Want in vers 17 zegt Jezus dat als een zondaar niet naar jou en een of twee anderen wil luisteren, dat je de situatie voor moet leggen aan de gemeente. En weigeren ze ook naar de gemeente te

luisteren, dan moet je hen behandelen zoals je een heiden of tollenaar behandelt. En dan voegt Jezus er in vers 18 het volgende aan toe: ‘Ik verzeker jullie: al wat jullie op aarde bindend verklaren zal ook in de hemel bindend zijn, en al wat jullie op aarde ontbinden zal ook in de hemel ontbonden zijn. **[Aanleiding]** Dat Jezus de sleutels van zijn Rijk aan mensen toevertrouwt heeft alles te maken met het feit dat Hij na zijn lijden, sterven en opstanding de aarde zal verlaten en naar de hemel zal gaan. Hij zal niet meer lijfelijk op aarde zijn om aan zijn kerk leiding te geven. Dat is dus de aanleiding voor het feit dat Hij de sleutels aan zijn leerlingen toevertrouwt. Hij is zelf niet meer op aarde om zijn kerk te leiden.

De volgende vraag is met welk **[Doel]** doel Jezus deze sleutels overdraagt aan zijn kerk. Dat je mensen een set sleutels van je huis geeft kan verschillende doelen hebben. Zorg voor planten en post tijdens de vakantie. Zorg voor een set reservesleutels. Maar het zou ook kunnen dat opa en oma de sleutels van het huis krijgt om voor de kinderen te zorgen als papa en mama een weekje samen op vakantie zijn. In alle drie de situaties zullen de sleutels heel verschillend gebruikt worden. Met welk doel heeft Christus nu de sleutels van zijn rijk aan de kerk toevertrouwt?

Ik denk van menig christen bij de bediening van de sleutels van het Koninkrijk van God al gauw het beeld voor zich ziet van Petrus die bij de hemelpoort staat en sommige mensen binnen laat en anderen niet. Dus als een portier de toegang bewaakt. Toch is dat geen juist beeld. We moeten veel meer denken aan wat de Heer Jezus ons in Lucas 12 : 41 – 48 schetst. Laten we hebben dat samen gelezen. In het voorafgaande gedeelte heeft Jezus de knechten gelukkig geprezen die trouw op de hun heer wachten die terugkeert van een bruiloft. Jezus is de gelijkenis geëindigd met de woorden: “Ook jullie moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.”

De rentmeester heeft de sleutels en de macht over het huis gekregen om daarmee voor de andere knechten te zorgen en ervoor te zorgen dat alles in het huis gaat, zoals zijn meester wil. Als Jezus ons de sleutels van zijn rijk toevertrouwt dan doet Hij dat met het doel dat wij de schatten van dat rijk zo beheren als Jezus dat zelf zou doen als Hij nog lichamelijk in ons midden was. De sleutels geven dus niet alleen toegang tot het huis, maar ze geven ook toegang tot de voorraadkasten en de andere kamers in het huis. **[Zorg voor gemeente]** En de rentmeester die de sleutels heeft ontvangen, heeft ze ontvangen om daarmee de andere knechten te kunnen dienen.

Als Jezus dus de apostelen en in het verlengde daarvan de kerk de sleutels van zijn rijk toevertrouwt dan geeft Hij daarmee toegang tot de voorraadkamers van Gods Rijk. De voorraadkamers van Gods Vaderlijke liefde en zorg. Dan geeft Hij toegang tot de voorraadkamers van Gods genade die Jezus gevuld heeft door zijn lijden en sterven. Dan geeft Hij toegang tot de Trooster die ons het geloof wil geven en ons één met Christus wil maken. En zo zien we het ook functioneren in onze kerk. De genade wordt uitgedeeld. De liefde van God wordt beloofd. Neem bijvoorbeeld volgende week als we met elkaar het Heilig Avondmaal vieren. Dan wordt daar het lichaam en bloed van Christus uitgedeeld als teken en zegel dat Jezus Christus ook voor u gestorven is en één met u wil zijn. Het is onze taak als ambtsdragers dat we broeders en zusters uitnodigen om dit feest van genade te vieren. **[Weigeren]** Maar het is ook onze taak om brood en wijn te weigeren aan mensen die niet in Jezus Christus geloven of Hem minachten. Want het geschenk van zijn lichaam en bloed is te kostbaar om dat zomaar aan iedereen uit te delen. Dat wil Christus zelf niet. Hij wil juist dat we door mensen brood en wijn te weigeren, mensen laten ervaren hoe erg het is dat ze Jezus Christus als hun Verlosser afwijzen. Ze zullen zich daardoor misschien beledigd voelen. Dat gevaar bestaat. Zoals de Farizeeën en Schriftgeleerden zich ook beledigd voelden door Jezus woorden. Maar dat is hun verantwoordelijkheid. Het is de verantwoordelijkheid van de kerk om eerlijk te zijn en mensen geen valse gerustheid te geven. Een gerustheid die ertoe zou kunnen leiden dat ze verloren gaan.

En daarmee zijn we gekomen bij een derde punt. Namelijk de **[Ernst]** **ernst** van de bediening van de sleutels van Gods Koninkrijk. Als hier dus op aarde de sleutels worden bediend van het Koninkrijk van God, dat hebben we het dus niet over speelgoed sleutels. Dan voeren we dus ook geen toneelstukje op. Maar dan gaat het over de echte sleutels van Gods ware Koninkrijk. De Heer Jezus heeft zijn kerk die sleutels toevertrouwd zodat niemand in onzekerheid hoeft te leven over de vraag of hij deel heeft aan dat Rijk. Soms vieren mensen in alle rust en geloofsvertrouwen het Heilig Avondmaal, maar zien ze toch met angst de dag van het laatste oordeel tegemoet. Maar dat is dus nergens voor nodig. **[Zo in de hemel]** Want als u hier in Jezus Christus gelooft en een plek ontvangt in zijn gemeente en aan zijn tafel als teken en zegel dat uw zonden vergeven zijn, dan geldt dat ook bij het Laatste Oordeel. Dat is wat Jezus ons op het hart heeft gebonden met de woorden: 'Ik verzeker jullie: al wat jullie op aarde bindend verklaren, zal ook in

de hemel bindend zijn, en al wat jullie op aarde ontbinden zal ook in de hemel ontbinden zijn.’

Dat maakt het dus heel spannend, broeders en zusters, als deze sleutels die Christus aan ons als gemeente heeft toevertrouwd worden bediend. Dat betekent dus als u wordt verkondigd dat uw zonden u vergeven zijn, als u in Jezus Christus geloof, dan is dat ook zo. Niet alleen voor ons hier, maar ook in de hemel is dat dan zo. En dat geldt ook als een ambtsdrager tegen u zegt dat als u zich niet bekeert u het Koninkrijk van God niet zult binnen gaan. Als de kerkenraad u dus vanwege volharding in zonden de toegang ontzegt tot de viering van het Heilig Avondmaal, dan betekent dat ook dat u niet welkom bent in het Koninkrijk van de hemel. Tenzij u zich natuurlijk bekeert. Daar zit geen licht tussen.

Dat betekent dus ook heel wat als u naar de prediking luistert. Ik vrees dat als we naar preken luisteren al gauw het gevaar lopen dat we ons laten drijven door de vraag hoe boeiend de preek is. Zoveel dingen kunnen over de preek ter sprake komen thuis. Of het een beetje een interessant verhaal was met nieuwe dingen. Of de presentatie een beetje levendig was, enz. enz. En ik zeg niet dat presentatie niet belangrijk is. Ik zeg niet dat een predikant niet zijn best moet doen een goed te volgen preek te houden. **[Belangrijkste vraag]** Maar de hamvraag is toch hoe bindend de woorden van de preek waren. Want door die preek ging voor ons het Koninkrijk van de hemel open of dicht. Geloven we wat er tot ons door Gods dienaar is gezegd of niet? Want het antwoord op die vraag beslist of we mogen genieten van de schatten die Jezus Christus voor zijn volgelingen verdiend heeft of dat ze ons worden onthouden. Of Gods Koninkrijk voor ons open of dicht ging. Dat over de ernst van de bediening van de sleutels van Gods Rijk.

Ik kan me voorstellen dat sommigen onder u zich af zullen vragen of het **[verstandig?]** **verstandig** was dat Christus deze sleutels van zijn Rijk aan mensen heeft toevertrouwd. Want heeft de geschiedenis van de kerk niet bewezen dat er grote ellende van komt dat Christus dit heeft gedaan? En hoe voorkom je nu dat mensen door ambtsdragers die vernieling in worden geholpen? Omdat ze bijvoorbeeld mensen buitensluiten die niet buitengesloten mogen worden of andersom?

Natuurlijk is de Heer Jezus zich van dit gevaar bewust geweest. Toch heeft het Hem er niet van weerhouden om dit zo te doen. Christus heeft ook veiligheden ingebouwd om het zo te zeggen. Een belangrijke veiligheid is het feit dat de sleutels duidelijk omschre-

ven zijn. De sleutels zijn een Schriftuurlijke verkondiging van Gods Woord en een tucht die naar Gods Woord is. Dat betekent dat als mensen hun eigen sleutels maken om daarmee het Koninkrijk van de hemel te willen openen of te sluiten, die sleutels niet passen. En dat ze de deur er niet mee kunnen openen. Ze kunnen wel denken dat ze hem hebben geopend en misschien geldt dat in zekere zin ook wel op aarde, maar dat is dan niet bindend in de hemel. Als mensen bijvoorbeeld in de kerk zouden verkondigen dat het niet uitmaakt of je in Jezus Christus gelooft omdat God uiteindelijk toch wel alle mensen redt, **[verkeerde sleutel]** dan zijn ze bezig een verkeerde sleutel te gebruiken en zal wat daarmee wordt geopend en gesloten geen waarde hebben in de hemel. Als een ouderling een broeder of zuster ten onrechte onder tucht zet, dan is dat niet bindend in de hemel. Niet de ambtsdrager beslist, maar Christus. Het Koninkrijk van de hemel kan alleen maar werkelijk geopend en gesloten worden door de sleutels die Christus daarvoor heeft aangewezen.

Verder is er nog een ander belangrijk punt. De bevoegdheid om de sleutels te bedienen is maar niet toevertrouwd aan enkelingen. **[Fundament]** De kerk is het fundament van de waarheid. En niet een ouderling of diaken. Dat is ook duidelijk zichtbaar in de manier waarop we als gemeente functioneren. Onze ambtsdragers spreken niet op persoonlijke titel. Ze worden door Christus via zijn kerk geroepen en ze staan in de bediening van hun ambt onder opzicht en tucht van de kerkenraad. Deze mag een ambtsdragers uit zijn macht ontheffen. De ambtsdragers die de sleutels bedienen, doen dat nooit geïsoleerd van de gemeente en de gemeente die de sleutelmacht ontving, oefent die door de afzondering van ambtsdragers. De rol van de gemeente wordt zichtbaar in het beroepingswerk en de verkiezing van ambtsdragers. Ze hebben hun sleutelmacht alleen als dienaren van de gemeente, en de gemeente kan daarom nooit bij de uitoefening van de sleutelmacht worden uitgeschakeld. **[Zonder gemeente]** Zonder gemeente is er geen ambtsmacht. Maar de gemeente kan op zijn beurt de sleutelmacht niet bedienen zonder de leiding van de ambten.

Je zou het kunnen vergelijken met de ogen in ons lichaam. Zien kunnen we alleen maar zien door onze ogen. Maar tegelijk zijn die ogen waardeloos zonder de rest van het lichaam. Zonder de spieren waarmee we onze ogen kunnen bewegen. Zonder de zenuwen die wat we zien doorgeven aan onze hersenen. Zonder onze hersenen die het signaal dat via de oogzenuw binnenkomt interpreteren. Zo kunnen de ouderlingen en predikanten

niet zonder de rest van de kerkenraad en de gemeente. Zo wordt de gemeente beschermd tegen heerszuchtig optreden van enkelingen.

Dat deze bevoegdheid is verleend aan de kerk, de ambtelijk vergaderde gemeente van Christus, zien we ook terug in het afkondigen van namen van kandidaten voor het ambt, degene die belijdenis willen doen, broeders en zusters die toegang vragen tot de gemeente, kerkelijke huwelijksbevestiging, het afsnijden. De gemeente moet over deze dingen haar oordeel laten gaan.

Het is dan ook een groot kwaad als gemeente en kerkenraad tegenover elkaar staan. Als de gemeente afstand neemt van de kerkenraad. En hetzelfde geldt als de raad afstand neemt van de gemeente. **[Wederzijds afhankelijk]** De predikant en de ouderling moeten de gemeente erkennen in het recht om te oordelen. Aan de andere kant moet de gemeente de predikant en de ouderling erkennen in hun ambtelijk gezag omdat zij door Christus zijn aangewezen om de sleutels te bedienen.

Volgende week mogen we met elkaar het Heilig Avondmaal vieren. En het is onze roeping om onze in deze week te beproeven. We zullen na moeten gaan hoe we tegenover Christus staan. Hebben we verdriet over onze zonden? Geloven we dat deze vergeven zijn doordat Christus in onze plaats de straf ervoor heeft gedragen? Hebben we het verlangen om achter Christus aan te gaan in liefde voor God en onze naaste. **[Buigen?]** Willen we leven als burgers van het Koninkrijk van de hemel die in Jezus Christus hun verlossing en leven hebben gevonden? Als dat zo is dan zal Christus het een feest vinden om u volgende week aan zijn tafel te ontvangen en in zijn Koninkrijk een plaats te geven. Wilt u dat niet dan is hier volgende week geen plaats voor u en is er ook geen plaats voor u in het Koninkrijk van God, zolang u zich niet bekeert

Amen